

ROMÂNIA

**CURTEA DE APEL CRAIOVA
SECȚIA A II-A CIVILĂ ȘI PT. CONFLICTE DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE**

DECIZIE Nr. 1373

Ședința publică de la 23 Februarie 2010

Completul compus din:

PREȘEDINTE: I M

Judecător: C Ș

Judecător: M P

Grefier: M M

X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X.X

Pe rol, pronunțarea asupra dezbaterilor ce au avut loc în ședința publică din data de 16.02.2010, privind recursul declarat de pârâta SC SRL, împotriva sentinței civile nr.3772/19.11.2009, pronunțată de Tribunalul Gorj, în dosar nr. 4306/95/2009, în contradictoriu cu intimatul reclamant M V B, având ca obiect „drepturi bănești”.

Procedura legal îndeplinită, fără citarea părților.

Dezbaterile și concluziile părților în cauza de față au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 16.02.2010, care face parte integrantă din prezenta decizie și când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, în conformitate cu prevederile art. 260 C.pr.civ., a amânat pronunțarea cauzei la data de 23.02.2010. În urma deliberării, s-a pronunțat următoarea soluție:

CURTEA

Asupra cauzei civile de față:

Prin sentința civilă nr. 3772 din 19.11.2009, Tribunalul Gorj, a admis în parte acțiunea formulată de reclamantul M V B, împotriva pârâtei SC.....SRL.

A obligat intimata să-i plătească reclamantului suma de 8576 euro reprezentând diferență de diurnă pentru deplasări în străinătate, neachitată, sumă ce va fi actualizată la data plății.

A respins cererea privind plata orelor suplimentare precum și cererea pentru restituirea garanției.

A obligat intimata la 1200 lei cheltuieli de judecată către reclamant.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de fond, a reținut următoarele:

Reclamantul M V B a fost angajatul pârâtei SC..... SRL în perioada 14.03.2005 – 20.02.2009 și în baza sarcinilor de serviciu a fost detașat în mai multe țări din Uniunea Europeană, în perioada 2006 -2008.

Potrivit contractului individual de muncă nr.16140 /16.03.2005, lit. j pct.6, în situația în care salariatul este trimis în delegare sau detașare beneficiază de diurnă negociabilă în limite legale .

Din concluziile raportului de expertiză s-a reținut că în perioada dedusă judecății, suma ce i se cuvenea reclamantului cu titlu de diurnă pentru deplasări în străinătate este de 17325 euro din care a fost achitată suma de 8749 euro (reținându-se din aceasta 388 euro cu titlu de garanție) rămânând de achitat diferența de 8576 euro.

Intimata a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză susținând că raționamentul expertului este eronat deoarece în mod greșit acesta a luat în calcul , la stabilirea diurnei , contractul colectiv de muncă la nivel de ramură transporturi , cu toate că nu aceasta este principala activitate a pârâtei precum și dispozițiile HG 518/1995 care au un caracter de recomandare în ce privește acordarea diurnelor.

Obiecțiunile formulate au fost înlăturate cu următoarea motivare :

Așa cum s-a precizat, în contractul individual de muncă nr.16140/16.03.2005 încheiat între reclamant și intimată se prevede, la pct.6 lit. j acordarea unor sume cu titlu de diurne pentru deplasările în străinătate.

Datorită faptului că, în contractul colectiv de muncă la nivel de unitate nr.1651/12.06.2003 (valabil pentru perioada iunie 2003 –mai 2008) nu se face nici o precizare cu privire la această diurnă pentru salariații trimiși în delegație în străinătate, ci doar pentru delegațiile în țară (art.40 : diurna de deplasare al cărui quantum se stabilește conform legii) expertul a avut în vedere dispozițiile contractului colectiv de muncă la nivel de ramură transporturi pe anii 2006 – 2007, potrivit cărora salariații trimiși în delegație în străinătate vor beneficia de diurna de deplasare al cărei quantum se stabilește prin negociere la nivel de grupuri de unități sau de unitate, nivelul minim fiind cel stabilit prin actele normative ce se aplică în instituțiile publice, deoarece în statutul intimatei există ca tip de activitate conform Codului CAEN – transporturi de călători.

De asemenea s-au avut în vedere dispozițiile art.45 din CCM la nivel național pe anii 2007-2010 potrivit cărora, salariații unităților trimiși în delegație în țară sau în străinătate vor beneficia de diurnă de deplasare al cărui quantum minim este cel stabilit prin actele normative ce se aplică la instituțiile publice.

Este adevărat că, în luna mai 2008 SC..... SRL a încheiat un nou contract colectiv de muncă cu nr.622220/2008 în care se specifică quantumul diurnei în valută de care beneficiază salariații unității trimiși în deplasare în străinătate, însă quantumul prevăzut în anexa la acest contract, se reține de către expert, ca fiind sub nivelul minim stabilit prin contractul colectiv de muncă la nivel de ramură transporturi, ori luarea în considerare al acestui quantum ar fi în contradicție cu dispozițiile art.238 din Codul Muncii.

Așadar, pentru considerentele arătate, instanța a constatat că primul capăt de cerere este admisibil în parte pentru suma de 8576 euro reprezentând diferență de diurnă rămasă de achitat pe perioada 2006 -2008, sumă la care va fi obligată intimata și care va fi actualizată la data plății.

Cu privire la cel de-al doilea capăt de cerere, din concluziile raportului de expertiză rezultă că în perioada dedusă judecării reclamantul a prestat un număr de 1277 ore suplimentare, însă contravaloarea acestora în sumă de 7859 lei a fost încasată integral de către reclamant, astfel că cererea privind plata acestei sume urmează a fost respinsă.

Prin concluziile scrise depuse la dosar cu ocazia soluționării pe fond a cauzei reclamantul a solicitat să fie obligată intimata să-i plătească și sumele reținute cu titlu de garanție, cerere care a fost respinsă cu motivarea că în acest stadiu procesual nu mai sunt îndeplinite condițiile prev. de art.132 C.p.civ. pentru întregirea cererii de chemare în judecată. De altfel, instanța nici nu a putut verifica această cerere deoarece la dosar nu s-a depus un contract de garanție în numerar privind sumele reținute de angajator cu acest titlu și nu s-a făcut dovada că s-a formulat o cerere scrisă privind restituirea acestor sume.

Cererea pentru cheltuieli de judecată a fost admisă în temeiul disp.art.274 C.p.civ., fiind dovedită suma de 1200 lei reprezentând onorariu pentru expertiză și onorariu apărător.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs pârâta, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Față de capătul de cerere privind acordarea diurnei, se arată că, art. 1, art. 2 și art. 16 din HG nr. 518/1995, privesc în mod special misiunile cu caracter temporar și instituțiile față de care se acordă drepturile în condițiile reglementate de art. 5 și art. 7 din Hotărâre, iar norma cuprinsă în art. 17 are doar caracter de recomandare pentru ceilalți agenți economici situație în care se regăsește și SC..... SRL.

Verificând actele și lucrările dosarului, atât prin prisma dispozițiilor art.304 ind. 1 C.Pr.Civ., cât și a criticilor formulate, Curtea constată recursul ca fondat, pentru următoarele considerente:

Reclamantul M V B a fost angajatul pârâtei SC..... SRL în perioada 14.03.2005 – 20.02.2009 fiind detașat în mai multe țări din Uniunea Europeană, în perioada 2006 -2008.

Hotărârea Guvernului nr. 543/1995, stabilea drepturile bănești ce se cuvin salariaților instituțiilor publice și regiilor autohtone cu specific deosebit pe perioada delegării și detașării în

altă localitate, precum și în cazul deplasării în cadrul localității, în interesul serviciului, act normativ ce a fost abrogat prin HG 1860/2006.

Astfel art. 2 din HG 1860/2006 stipulează că, pentru salariații din cadrul companiilor naționale, societăților comerciale și regiilor autonome la care drepturile salariale se acordă prin negociere, drepturile bănești pe perioada delegării și detașării acordându-se în condițiile prevăzute în contractele colective sau individuale de muncă.

Se constată că, pentru perioada ianuarie 2006-decembrie 2008, intimatului i-a fost acordată suma de 8749 euro cu titlu de diurnă.

În contractul colectiv de muncă la nivel de unitate nr. 1651/12.06.2003, valabil pentru perioada iunie 2003-mai 2008, nu se face nici o precizare referitor la diurna acordată salariaților trimiși în delegație în străinătate, ci doar la cei trimiși în delegație în țară, conform art. 40 alin.b.

De asemenea, se reține că HG 518/1995, se referă la categoriile de persoane, expres enunțate de art.1, iar art. 6 se referă la drepturile de care beneficiază și personalul din regiile autonome și societățile comerciale cu capital integral sau majoritate de stat, în timp ce în cazul personalului celorlalte agenții economice, altele decât cele prevăzute la art. 16, prevederile HG 518/1995 având dosar caracter de recomandare – art. 17.

Ca atare, atâta timp cât normele legale cu caracter de recomandare și la nivel de unitate nu s-a negociat cuantumul diurnei la momentul încheierii contractului de muncă, dreptul la diurnă este cel stabilit în contractul colectiv de muncă la nivel de unitate.

Pe considerentele sus menționate și având în vedere și dispozițiile art. 312 al.1 și 3 C.Pr.Civ., raportat la art. 304 pct. 9 C.Pr.Civ., Curtea constată recursul ca fondat, urmând să îl admită, să modifice sentința în sensul respingerii cererii privind plata diurnei și cererea de cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII

DECIDE:

Admite recursul declarat de pârâta SC SRL, împotriva sentinței civile nr.3772/19.11.2009, pronunțată de Tribunalul Gorj, în dosar nr. 4306/95/2009, în contradictoriu cu intimatul reclamant M V B

Modifică sentința în sensul că respinge cererea privind plata diurnei și cererea de cheltuieli de judecată.

Menține restul dispozițiilor sentinței.

Decizie irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică de la 23 Februarie 2010.

Presedinte	Judecator	Judecator
IM	CS	MP
	Grefier	
	MM	

Red.Jud. C.Ș

Thn.red. DO 2ex.- 09.03.2010

Jud.Fond.M.A.C

S.V. U